

TARTALOMJEGYZÉK

- 2 MORVA MÁTYÁS:
KÉPZELETBELI SÉTA IPOLYSÁGON
- 3 ANDRUSKÓ IMRE:
EGY ÉV MAGÁNY A „ZOOMBIELAND”
VILÁGBAN
- 4 GYŐZŐ ANDREA:
EGY TANÍTÓ, AKI NEMCSAK TÚLÉLNI
AKAR EGY IDŐSZAKOT, HANEM
LEHETŐSÉGET IS LÁT BENNE.
BESZÉLGETÉS HENZEL GYÖRGGYEL
- 7 MÉSZÁROS KRISZTINA:
A KORONAVÍRUS CSAK FELSZÍNRE
HOZTA, AMI EDDIG MÉLYEN VOLT
- 8 GYETVAI ANNA:
GONDOLATOK AZ AGRÉSSZIÓRÓL
- 11 PINTES GÁBOR:
KELL-E NEKÜNK ALTERNATÍVA?
- 13 FEHÉR ÁGOTA – MÉSZÁROS LÁSZLÓ:
SZERETETKAPCSOLAT,
ELKÖTELEZŐDÉS ÉS KOMPLEXITÁS:
A KÉSZSÉGFEJLESZTÉS FŐBB
FORRÁSAI
- 18 GOMBOS NORBERT:
A MATEMATIKAI TAPASZTALAT-
SZERZÉS ALTERNATÍV LEHETŐSÉGEI
AZ ÓVODÁBAN (1. RÉSZ)
- 21 POMICHAL KRISZTIÁN:
KORUNK LEGNAGYOBB
TUDOMÁNYOS TÉVHITEI (9. RÉSZ)
- 22 SCHULCZ PATRIK:
AZ ADMINISZTRATÍV MUNKAERŐVEL
SZEMBENI KOMPETENCIAELVÁRÁSOK
- 24 RADICS RUDOLF:
TRANSZVERZÁLIS KOMPETENCIÁK
FEJLESZTÉSE A DIGITÁLIS
TANTEREMBEN
- 29 KLEMEN TERÉZIA:
A MAGYAR ROMANTIKA TÉMÁJÁNAK
FELDOLGOZÁSA
- 31 CSICSAY ALAJOS:
AZ ORVOSTUDOMÁNY
MEGALAPOZÓI
- 34 JÓZSA MÓNIKA:
ARC- ÉS LÉLEKSZÉPÍTŐ MŰHELY.
60 ÉVES A NYITRAI KONSTANTIN
FILOZÓFUS EGYETEM MAGYAR
KÓRUSA
- 36 ISKOLAHÍREK
- 37 A KORONAVÍRUS IDEJÉN

ANDRUSKÓ IMRE

EGY ÉV MAGÁNY A „ZOOMBIELAND” VILÁGBAN

Még mindig nehezen tesszük túl magunkat rajta, hogy a kollégák és a diákok több, mint egy évre átköltöztek az iskolák épületeiből, az iskolapadokból a virtuális „Zombie-land” világába. Ennek az évnak a nagy tapasztalata, hogy az online tanítás, a digitális tanrend hatékonysága, hatékonysága messze van a klasszikus tantermi oktatásától. A kollégák nagy többsége rengeteget dolgozott, segédanyagokat, prezentációkat és kisfilmeket készített, de objektív okokból nem volt képes a tantermi oktatás (IQ-fejlesztés) és nevelés (EQ-fejlesztés) színvonalát nyújtani. Az eszközök, a különböző „kütyük” és az online platformok – Skype, Zoom, EduPage stb. – használata mindkét – tanár, diák – oldalon kitűnő lett, de elérte az elviselhetőség határát. Új fogalmak, problémák jelentek meg: karanténfáradtság, Zoom-fáradtság, és felsorolni is nehéz lenne azokat a negatív érzelmeket, amelyeket a tartóssá vált bezárások, korlátozások okoztak. Ez a helyzet szülőből, tanárból, diákból egyaránt szorongást, egzisztenciális félelmet, ingerültséget, frusztráltságot és türelmetlenséget vált ki.

Nagy a baj még mindig. A COVID-19 járvány padlóra küldte az egész világot. Szlovákiában 2020 decemberében 5 ezer emberrel több halt meg, mint egy évvel korábban decemberben. A homo sapiens felváltotta a „homo home office”, s már látjuk, hogy a munkába járásnak mekkora jelentősége van az emberek mentálhigiénés jóléte szempontjából. Az embernek szüksége van a társaira, a barátaira, a közösen megélt történetekre, a munkahelyi (iskolai) beszélgetésekre, a pletykálkodásokra és a közös sörözésre vagy kávézásra is.

Nagy a baj. Idén már másodszer maradnak el az írásbeli és szóbeli érettségi vizsgák, bizonyítva, hogy a „karantén-oktatás” nem olyan hatékony, mint a tantermi, és a negyedik, végzős középiskolásokat a felnőtté válás szertartásaitól, rituáléktól – diáknap, diákigazgató-választás, elsősök avatása, utolsó tanulmányi kirándulások, szalagavató és bál, szerenád, ballagás, érettségi és felvételi vizsgák – is megfosztja a járvány.

Nagy a baj, de nagy volt a baj több, mint 100 évvel ezelőtt is: az I. világháború borzalmi, a spanyolnátha-járvány és az 1920. június 4-én aláírt trianoni békediktátum. Ez a „béke” igazságtalan és megalázó volt, színmagyar területek, például a Csallóköz vagy Erdély magyarok és székelyek lakta részei kerültek idegen országok fennhatósága alá. Nem az a fő probléma Trianonnal, hogy megtörtént – hisz abban a politikai

helyzetben elkerülhetetlen volt Magyarország feldarabolása –, a probléma a mikéntje, a mértéke, a módja volt, és hogy több millió magyart érintett. Ez az érem egyik oldala. A másik oldala pedig: ma abban reménykedni, hogy a határok megváltoznak, minden jel szerint illúzió, követelni pedig meggondolatlanság. Nagy volt a baj, de őseink túléltek, és mi itt vagyunk.

Nagy a baj, de nagy volt a baj a 2. világháború alatt is: a 2. magyar hadsereg pusztulása a Don-kanyarnál, zsidó honfitársaink holokauszt-tragédiája és még sorolhatnám. Komáromban 1943-ban kezdődött az utolsó, félig-meddig teljes bencés gimnáziumi tanév. Az iskolaév 1943. november 1-jén kezdődött, és 1944. március 31-én váratlanul, minden összefoglalás nélkül befejeződött. Az iskolát az utolsó tanítási napon lefoglalták – előbb a német katonaság részére, majd pedig magyar hadikórháznak. Dr. Dobrovich Ágoston, az akkori igazgató megfogalmazta: „A jövőre vonatkozóan semmit sem tudunk. – Egyelőre semmit sem tudunk közölni az új tanévet illetően.” Mi már tudjuk: kassai kormányprogram, Beneš-dekrétumok, erőszakos kitelepítések, deportálások, a hontalanság éve, iskolabezárások. Úgy tűnt, vége a csehszlovákiai magyarságnak. Nagy volt a baj, de itt vagyunk.

Szőts István, a 40-es évek egyik legjelentősebb magyar filmrendezője az *Ének a búzamezőkről* című filmjében ezt a következőképpen fogalmazta meg: „Akármilyen nyomorúság és pusztítás szakadjon az emberiségre, az élet erősebb a halálnál. Szántanak és vetnek – az új életbe vetett hittel és bizalommal.” És így éreztek szüleink, nagyszüleink, dédszüleink az 50-es években, hittek a szlovákiai (csehszlovákiai) magyarság felemelkedésében, az újrakezdésben. Nekik köszönhetjük, hogy ma itt vagyunk, hogy magyar óvodákban, iskolákban nevelhetünk és taníthatunk.

Nagy a baj, de az elmúlt évezredek legfontosabb üzenete, hogy az emberiség mindig felül tudott emelkedni, meg tudta oldani a kihívásokat, problémákat. Optimista emberként vallom, hogy a koronavírus, ezt az örületet is le fogjuk győzni.

Tisztelt Kollégák, kívánom, hogy legyenek szerencsések, egészségesekek, és bármi történjen is – hisz, ahogy pár ezer évvel ezelőtt Szophoklész megfogalmazta: „egy a törvény: nincs halandó, ki az életet baj nélkül éli végig, bárhol él” –, próbáljanak józan paraszti ésszel, pozitívan gondolkodni!